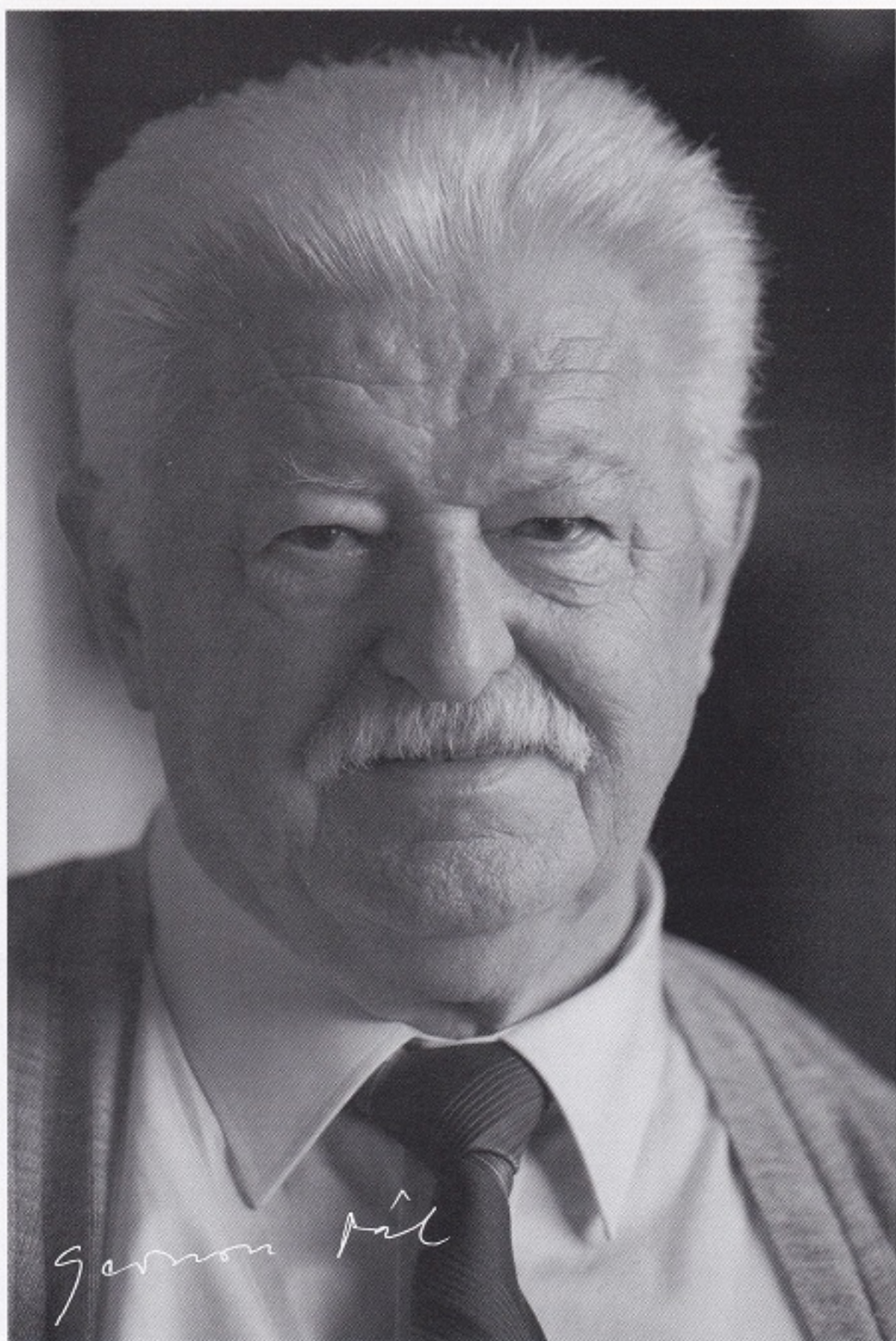

EGY CSEPP EMBERSÉG

FÉL HÉT UTÁN HÁROM PERCCSEL
A KOSSUTH RÁDIÓBAN

Magyar **Rádió**
KOSSUTH

GERZSON PÁL
festőművész

Osvát Ernő feljegyezte tizenhat éves lányának egy mondását: „Ugyan apám, hagyj már békét szegény pizsoknak. A tisztaság se más. A pizsok meg a tisztaság testvérek, ikertestvérek.”

Ez egy óriási filozófiai igazság, persze úgy, hogy át kell értelmezni a szavakat, hiszen akkor, ott, ő konkrétan valamire mondta.

Valami és valaminek az ellentéte mindig együtt jár; ez benne a tanulság.

Itt nagyon frappánsan épp a pizsokról meg a tisztaságról van szó.

A szántóföld gyönyörű szép, szent, jó.

A cipőm talpán már nem egészen, és ha rálépek vele a szőnyegre, akkor ott biztos, hogy nem.

Attól függ, hogy mi hol van.

Ha valami nincs a helyén, akkor az pizsok és rendetlenség, mondják általában.

De együtt kell nézni a dolgokat!

Ahol a fény, ott árnyék is, ahol színt látok, ott színtelenség is van, ahol sötét, ott világos, ahol jó, ott rossz, ahol hangos, ott halk, tehát ezek így együtt vannak, az egész világ így tevődik össze.

Ezt jó, ha tudja az ember.

Én mint festő alapvetően azt olvasom ki az idézetből, hogy nincsenek színek, csak színviszonyok, nincsenek tónusok, csak tónusviszonyok, a világ kontrasztokból áll.

Ha egy műből kivonom a kontrasztokat, akkor megszűnik a mű.

Valami és valaminek az ellentéte – ez a világ.

2004. október 14.